

Standard – Silky Windsprite - LHW (Dlouhosrstý vipet)

Text - Walter A. Wheeler Jr.

OBECNÁ CHARAKTERISTIKA:

Pod svým ochranným, leč dekorativním osrstěním, je dlouhosrstý vipet identický s vipetem krátkosrstým, s tím rozdílem, že jeho kůže je více masivní a pružná za účelem podpory delší srsti. Soutěžný duch tohoto malého, velmi atletického a elegantního lovece se projevuje v jeho ostrážitém způsobu chování a schopnosti závodit, pronásledovat a lovit v rozmanitých terénech a za jakéhokoli počasí, a to díky své velikosti a osrstění. Svou povahou není nikdy agresivní, a proto by také měl dávat najevo svou lásku a oddanost svým lidským druhům. Lhostejná a rezervovaná povaha pro něj není typická.

OSRSTĚNÍ:

Jemná, hedvábná dlouhá srst je podšasaena toliko příměnou vrstvou, avšak ne tak silnou, aby činila srst příliš objemnou. Pesíky mohou být mírně zvlhčené nebo dokonce i vlhké za předpokladu, že osrstění zadní strany hrudních končetin, hrudě, páneve a ocasu je dostatečně dlouhé ke zkrácení ladného pohybu vipeta. Výrazný límec, který lemují tvář, zvyrazňuje vzezření psa.

Srst na nose, tlapkách, přední straně hrudních končetin a na hleznech by měla být krátká. Přestože může být opatrně ztenčena i upravení srsti nezbytně k odhalení profilu vipeta pod ní, jakékoli zjevné zkracování či střihání srsti většího rozsahu musí být ve výstavní síni přísně penalizováno. Není možné zkracovat srst na hlavě nebo uších. Nadměrné osrstění, které může překážet zvířeti při běhu nebo lovecké práci musí být též potrestáno.

PROFIL:

Jedinečně elegantní profil dokonalého vipeta je jeho charakteristickým znakem, ať jde o krátkosrstou nebo dlouhosrstou variantu. Od elegantní hlavy a dlouhého klenutého krku se vine ladná linie až po zadní stranu vznešené bederní klenby. Pod ní dramaticky klesá hluboká hrud' s mírně zdánlivým výrazným klenutím. Horní a dolní linie jsou vyvážený dlouhými zaúhlenými pánevními končetinami a elegantním obloukem ocasu.

HLAVA:

Vipetova mírně delší hlava je vybavena poměrně širokou mozkovnou, která se při pohledu shora pozvolna zužuje, bez jakéhokoli náznaku obhrublosti, přes plný nos k čenichu. Při bočním pohledu je třetí plocha nosu nižší, avšak rovnoběžná s rovinou ploché lebky, s níž je spojena jemným stopem. Čenich je celý zbarvený černě, u svátejších psů se očekává co nejtmavější plná barva.

NOS:

Nos by měl být silný a vyrovnaný s lebkou. Chrup psa této skromné velikosti by měl být silný. Povolen je pouze nůžkový skus.

OČI:

Barva velmi velkých očí s jasným tázavým výrazem se musí co nejvíce přibližovat černé, přičemž pigmentace kolem nich musí být úplná a tmavě zbarvená. Světlejší dlouhosrstí vipeti, a to i moďi, mají tmavé oči. Není možné předpusit degeneraci ve světle hnědou barvu očí.

UŠI:

Jediné předpusné uši jsou růžicové. Všechny ostatní typy jsou nepřipustné. Růžicové ucho je velmi jemné a zvrásněné, s tužší základnou nebo pohárkem. Ve stavu ostrážitosti psa záhyb těsně nad pohárkem umožňuje horní části ucha elegantně předpadnout přes líc a nikoli dopředu. V klidovém stavu pak růžicové ucho těsně přiléhá ke straně krku.

KRK:

Krk má ohromný dosah. Je štíhlý a svalnatý, bez nadbytečné svaloviny či kůže na hrdle. Pozvolna a elegantně se rozšiřuje v plece, přičemž jeho klenba dosahuje středněho vrcholu těsně za hlavou.

HŘBET A BEDRA:

Aby mohl vyvinout náležitou rychlost a sílu, je vipet nucen se spolehnout na svůj hřbet, který se při běhu neuvěřitelně prohýbá. Proto musí být hřbet široký, silně osvalený, pružný a dlouhý. Bederní klenba, pevné tříšní svalstvo a hluboká hrud' vytváří pozoruhodné klenutí. Během plného nasazení při běhu s maximálním úsilím vipet natahuje a prohýbá hřbet, přičemž pánevní končetiny klade do přední čtvrtiny těla.

HORNÍ LINIE:

Velmi elegantní horní linie je hladká, bez prohlubenin nebo vyboulenin. Počíná v kohoutku stěží rozeznatelnou klenbou, která pozvolna přechází do svého vrcholu nad začátkem beder a následně zlehka klesá přes dlouhou zad'. Plochy hřbet se stromou zádi není možno považovat za bederní klenbu.

HRUDNÍ KONČETINY:

Zdravé a rovné hrudní končetiny by se měly při pohledu zeředu jevit stejně široké jako samotný spánkový kloub, a to jak horní, tak spodní kost. Lokty a tlapy by se neměly vytáčet ven ani dovnitř. Při bočním pohledu by hrudní končetiny měly prosit edictivím spánek odrážet jak sílu, tak pružnost, přičemž spánky by při klidném postoji psa neměly nápadně vystupovat.

PLECE:

Lopatky by měly být dlouhé a rovné, osvalené plochým svalem. Vzdálenost mezi lopatkami v kohoutku musí odpovídat ostatním proporcím: tzn. zvíře s poněkud větším rozpětím žeber bude potěbovat větší prostor mezi konci lopatek než zvíře s rozpětím menším. Správně uložené lopatky svírají přibližně devadesát stupňů s nadloktími, které mohou být poněkud delší než lopatky, což umožňuje hlubší hrud' typickou pro krásného vipeta. V případě že nadloktí je kratší než lopatka, malá či malá hrud' by měla dosahovat na úroveň lokte a tím působit příměně

HRUD'

Tvar extrémně hluboké hrudi má zásadní význam pro celkový profil vipeta. Počínajíc "vosím pasem" v oblasti beder, linie nejzazší části hrudi by měla náhle elegantní vypoulkou křivkou klesnout směrem k lokti, dosahující nejnižšího bodu těsně za loktem a pokračující ve stejné výšce kolem lokte předtím, než se výšivně nahoru, aby mezi nadloktími zformovala hluboká a plná prsa. Tato část hrudi by měla kopírovat přední linii hrudních končetin a neprotínat spojnicí nadloktí a lopatky.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Dobře zaúhlené, dlouhé a svalnaté pánevní končetiny musí při bočním pohledu vyjadřovat sílu, která způsobuje ohromnou rychlost psa. Vyvinutá stehna a hlezna zakřivená těsně nad zemí vyvažují mohutný hrudní koš a dlouhý krk. Při pohledu zeřadu by pánevní končetiny měly být široké a dobře osvalené a neměly by jevit žádný náznak kravího postoje.

TLAPKY:

Tlapky by měly být vybaveny tuhými polštářky a dobře zakřivenými drápky nevelké délky, avšak velké síly za účelem hrabání země. Lze předpusit jak zaječí tlapy s delšími proř ednicíky, tak kočičí tlapy.

OCAS:

Dlouhý a pružný ocas sahá při natažení mezi končetinami nejméně ke kyčelní kosti, přičemž osrstění sahá značně dál. Při pohybu se nese nížko a jeho přední třetí čtvrtinu nepřesahuji rovinu horní linie. Elegantní vlnka na konci ocasu, avšak nikoliv těsná kadeř, je typická pro mnohé jedince.

CHŮZE:

Vipet se pohybuje uvolněným a vyrovnaným krokem velkého dosahu při pohybu vpřed a velké síly při pohybu vzad, a to co se týče jak hrudních, tak pánevních končetin. Omezený nebo nadměrný vertikální pohyb končetin viditelný při bočním pohledu je vadou. Při pohledu zeředu nebo zeřadu, končetiny se musí pohybovat vpřed a vzad s kývavou volností bez jakékoli známky pohybu směrem ven či dovnitř. Tlapky nalézají těžiště v prostoru pod tělem zvířete. Příliš úzká nebo příliš široká chůze, předpadnutí či překážení si tlapek, je vadou.

VÝŠKA:

Přijatelná kohoutková výška krátkosrstých vipetů, která je 47 až 51 centimetrů u psů a 46 až 50 centimetrů u fen, s tolerancí 2 centimetry pod a nad krajní hodnoty, se vztahuje též na dlouhosrstou variantu. Příměně je nicméně nutné brát ohled na tloušťku osrstění v kohoutku.

BARVA:

Všechny barvy nebo jejich kombinace jsou připustné, nicméně je třeba jim věnovat pozornost. Každá z barev by měla zdůrazňovat celkovou krásu psa, doplňující tak jeho osrstění a stavbu těla.

VADY:

Psi s jakoukoli stávající vadou nejsou akceptovatelní pro Mezinárodní registr Asociace dlouhosrstých vipetů, pročez vymezení vad pro výstavu není potřebné.

Standard schválen v březnu 1986

ASOCIACÍ DLOUHOSRSTÝCH VIPETŮ

Mezinárodní registr: Westwood, Massachusetts, U.S.A